

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010838
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320010838.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.04.2022 v trestnej veci obžalovanej C. D. B., C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 19.10.2021, sp. zn. 3T/73/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom zo dňa 19.10.2021, sp. zn. 3T/73/2020 uznal obžalovanú C. I. G. D. B., C. za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 07.02.2019 v čase okolo 19.00 hod. v čase mimo výkonu služby viedla ako vodička osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Getz, EČV: Y., rýchlosťou 56,5 km/h po ceste 1/74 v obci J. smerom od mesta Y. na obec D., kde napriek vodorovnému a zvislému dopravnému značeniu upozorňujúcemu na priechod pre chodcov v dôsledku plného nevenovania sa vedeniu vozidla a nedostatočnému sledovaniu situácie v cestnej premávke neskoro spozorovala chodca D. K., ktorý v tom čase prechádzal cez cestu 1/74 z pohľadu vodičky z ľavej strany na pravú v bezprostrednej blízkosti za riadne vyznačeným priechodom pre chodcov pri križovatke s miestnymi komunikáciami pred rodinným domom č. 279 v obci J., pričom bez brzdenia vozidlom zn. Hyundai Getz, EČV: Y., narazila do chodca D. K., a to tak, že na uvedenom mieste pravou prednou časťou tohto vozidla v oblasti pravého predného svetlometu narazila do oblasti pravého predkolenia chodca D. K. idúceho v krokovom pohybe, ktorý následne prepadol na prednú kapotu a čelné sklo vozidla, odkiaľ došlo k jeho odhodneniu na pravú krajinu do vzdialenosti cca 26 m od miesta zrážky, čím obvinená ako vodička vozidla zn. Hyundai Getz, EČV: Y. porušila ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), e), f) a § 137 ods. 2 písm. c), písm. r) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, následkom čoho chodec D. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XX, utrpel mnohopočetné poranenia tela - polytraumu, početné zlomeniny tvárových kostí vpravo (očnica, jarmová kosť, podnebné kosti, nosové kosti, zlomenina tela sánky), plášťové krvácanie pod tvrdú plenu a pavúčnicu mozgu v čelovej oblasti obojstranne, otras mozgu ťažkého stupňa s difúznym axonálnym poranením mozgu s poruchou vedomia, neúplné ochrnutie horných aj dolných končatín s prevahou vpravo, zlomeninu oblúka 5. krčného stavca, zlomeninu mostíka, zlomeninu 3. a 4. rebra vpravo, stredne ťažké pomliaždenie s krvácaním do pečene, zlomeninu lopaty bedrovej kosti vpravo zasahujúcu do bedrovo - križového skĺbenia, zlomeninu horného a dolného ramienka lonových kostí vľavo, trieštivú zlomeninu hornej časti tela a hlavy píšťaly vpravo s posunutím úlomkov a trieštivú zlomeninu pravej ihlice pod hlavičkou s posunom, ktoré si vyžiadali vysoko špecializovanú a intenzívnu liečbu vrátane operačnej liečby a ktoré na poškodenom D. K. zanechali trvalé následky v podobe poúrazovej paraparézy a kvadruparézy, ako aj organickej duševnej poruchy pri poškodení a dysfunkcii mozgu, v dôsledku ktorých poškodený D. K. nie je schopný vedomého aktívneho konania, je nesebestačný a bez cudzej pomoci nevie vykonávať

bežné životné úkony a potreby (obliekanie, jedenie, motorika, hygiena a pod.) a je trvalo odkázaný na pomoc inej osoby.

Za to jej uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona jej výkon trestu podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona jej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených D. K. a A., a.s. s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.11.2021, podal odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.03.2022. Namietal, že so skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel prvostupňový súd, možno súhlasiť bez výhrad. S dôvodmi, ktoré prvostupňový súd viedli k presvedčeniu, že prevýchovu obžalovanej k tomu, aby viedla riadny život, je možné dosiahnuť aj bez trestu spojeného s faktickým odňatím slobody, súhlasí. Zastáva však názor, že pri uložení trestu nebolo náležité prihliadnúť práve na spôsob spáchania činu a spôsobený následok. Porušenie dopravných predpisov zo strany obžalovanej možno označiť za hrubé a závažné, nakoľko obžalovaná sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nedostatočne sledovala situáciu v cestnej premávke v obci, kde je predpoklad zvýšeného pohybu chodcov. Za týchto okolností je potrebné od vodiča vyžadovať vynaloženie zvýšenej miery opatrnosti, osobitne v okolí vyznačeného priechodu pre chodcov. Obžalovaná vôbec nereagovala na vstup poškodeného K. na vozovku a nedala prednosť chodcovi poškodenému K. idúcemu bezprostredne za priechodom pre chodcov vo vzdialenosti 1 až 2 metre. Zo strany obžalovanej preto ide o porušenie dôležitých povinností uložených zákonom. V príčinnej súvislosti s porušením týchto povinností došlo k nárazu do chodca, pri ktorom mu boli spôsobené závažné zranenia s trvalými následkami, v dôsledku ktorých poškodený K. nie je schopný vedomého aktívneho konania, je nesebestačný a je trvalo odkázaný na pomoc inej osoby. Závažnosť porušení dopravných predpisov a závažnosť spôsobeného následku na zdraví poškodeného K., nie je dostatočne vyjadrená v uloženom podmienienečnom treste odňatia slobody, preto navrhuje uloženie prísnejšieho podmienienečného trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov. Oproti prvostupňovému súdu navrhuje uloženie trestu zákazu činnosti na dlhšiu dobu, okolo 30 mesiacov, najmenej však 24 mesiacov. Dobu 1 roka považuje za neprimerane miernu, nielen vo vzťahu k vyššie uvedenému následku na zdraví poškodeného K., ale aj vo vzťahu k závažnému porušeniu dopravných predpisov. Poškodený K. bol síce pod vplyvom alkoholu, avšak uvedená skutočnosť nemala vplyv na priebeh dopravnej nehody. Poškodený bol oblečený v tmavom oblečení, v dôsledku čoho bol horšie viditeľný. Pohyboval sa však v obci s pouličným osvetlením a priechod pre chodcov bol označený vodorovným aj zvislým dopravným značením. Na vzniku dopravnej nehody nijakým spôsobom nespôľupôsobil ani poškodený, ani iná okolnosť nezávislá od obžalovanej. Taktiež nemožno prehliadnúť, že obžalovaná prekročila v obci najvyššiu povolenú rýchlosť, hoci táto okolnosť nie je v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody, nakoľko by zastavila v prípade včasnej reakcie na vstup chodca na vozovku s vozidlom pred miestom zrážky nekolíznym brzdením aj z rýchlosti 56,5 km/hod., ktorou viedla motorové vozidlo. Obžalovanej nebol zadržaný vodičský preukaz. Na hlavnom pojednávaní neboli prezentované žiadne mimoriadne okolnosti na strane obžalovanej. Poškodené subjekty si uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas, pričom prvostupňový súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces s odôvodnením, že dokazovanie ohľadom ich nárokov na hlavnom pojednávaní by presiahlo potreby trestného konania a toto by predĺžilo. S uvedeným záverom súdu nie je možné celkom súhlasiť, nakoľko výška spôsobenej škody bola dostatočne preukázaná už dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Nie je známe, čo bránilo súdu priznať poškodenému aspoň túto náhradu škody, ktorá bola objektivizovaná. Prvostupňový súd okrem všeobecného konštatovania, že dokazovanie ohľadom nároku poškodených na hlavnom pojednávaní by presiahlo potreby trestného konania a predĺžilo by ho, neuvádza žiadnu konkrétnu skutočnosť, o ktorú svoje vyjadrenie opiera. Súd taktiež neoboznámil žiadnu procesnú prekážku, ktorá by bránila o uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodnúť. Navrhuje preto oboznámiť znalecký posudok, vypočítať znalca k bolestnému a sťaženiu spoločenského uplatnenia, prípade aj ďalšie znalecké posudky

k zdravotnému stavu poškodeného K., vyžiadať vyjadrenie G. N. k tomu, či plnila poistné plnenia, ak áno, komu, v akej výške a čo bolo predmetom poistného plnenia a oboznámiť vyčíslenie škody z titulu vynaloženia liečebných nákladov a na podklade takto vykonaného dokazovania rozhodnúť aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby krajský súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a sám rozhodol o treste tak, aby obžalovanej uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov, trest zákazu činnosti na dobu 30 mesiacov a povinnosť nahradiť škodu poškodenému K. vo výške 50.650,- eur a Union zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 39.893,60 eur.

K uvedenému odvolaniu sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.04.2022. Namietala, že pokladá rozsudok okresného súdu, vrátane všetkých jeho výrokov, za zákonný, spravodlivý a odôvodnený v zákonom požadovanom rozsahu a odvolanie prokurátora pokladá za nedôvodné v celom rozsahu. K argumentácii prokurátora odvolávajúceho sa voči výroku o druhu a výmere trestu by si dovoľila uviesť, že poukazuje na to, čo súd prvého stupňa uviedol ohľadom ukladania trestov v odôvodnení svojho rozsudku, a to, že účelom trestu v trestnom konaní nie je odplata za spáchanie trestného činu, ale ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. K skutku sa priznala, jeho spáchanie oľutovala a nielen pred jeho spáchaním viedla riadny život, nikdy sa nedopustila žiadneho protispoločenského konania. Tento spôsob života pri dodržiavaní spoločenských a právnych noriem zachováva aj po spáchaní prečinu až doposiaľ. Odvolanie podané prokurátorom vo vzťahu k výrokom o treste je neprehliadnuteľne neprimerané. Uvedené v odvolaní prezentované baženie po uložení prísnejších trestov, ako tie, ktoré jej nakoniec uložil okresný súd, je podľa jej názoru nesporným zásahom do právnej istoty. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 19.10.2021 nesporne vyplýva, že aj v záverečnej reči prokurátor krajskej prokuratúry sám navrhol uložiť trest na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov tak, ako to vyplýva z predmetnej zápisnice. Okresný súd tomuto návrhu prokurátora temer úplne vyhovel, kedy uložil obžalovanej trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, jeho výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, teda o 3 mesiace menej, ako navrhoval prokurátor v záverečnej reči. O kalendárnych 10 dní neskôr podáva prokurátor odvolanie, v ktorom po doplnení odvolacích dôvodov navrhuje už uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov. Očakávaný by mohol byť zrejme nesúhlas prokurátora s dĺžkou skúšobnej doby, v ktorej mu súd nevyhovel na 100 % a uložil dobu o 3 mesiace kratšiu, ako navrhovala prokuratúra, avšak odvolaním dochádza k návrhu na sprísnenie trestu odňatia slobody, ako keby nebolo jeho návrhu vyhovené okresným súdom. Prokurátor predmetný obrat smerom k sprísneniu trestu odňatia slobody v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nevysvetlil tak, ako ani v prípade výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Zo zápisnice z hlavného pojednávania nesporne vyplýva, že v záverečnej reči prokurátor krajskej prokuratúry sám uvádza, že čo sa týka trestu zákazu činnosti, navrhol uložiť trest zákazu činnosti na spodnej hranici trestnej sadzby v rozmedzí 1 až 2 roky a na základe uvedeného okresný súd obžalovanej takýto trest vo výmere 1 roka uložil, teda trest bol v rozmedzí, ktorý sám prokurátor uložiť navrhol. O kalendárnych 10 dní neskôr podáva prokurátor odvolanie, v ktorom po doplnení odvolacích dôvodov už navrhuje uloženie trestu zákazu činnosti na 30 mesiacov, teda úplne nad rámec svojho návrhu predneseného súdu prvého stupňa ohľadne rozhodovania o označenom druhu trestu. Očakávaný by mohol byť zrejme nesúhlas prokurátora s výškou trestu v rámci jeho už učeného návrhu pri záverečnej reči, aj keď súd uložil označený druh trestu navrhnutý samotným prokurátorom. Odvolaním však dochádza k návrhu na sprísnenie trestu, ako keby nebolo návrhu prokurátora vyhovené zo strany okresného súdu. Prokurátor predmetný obrat smerom k sprísneniu trestu odňatia slobody v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nevysvetlil. Namietal, že všetky argumenty, ktoré prokurátor uvádza v odvolaní, boli známe najneskôr v čase prednesu jeho záverečnej reči a museli byť zohľadnené v návrhu prokuratúry trestnému súdu na uloženie trestov, ktorým súd prvého stupňa takmer do bodky vyhovel. Nie sú jej známe žiadne skutočnosti, ktoré mali vplyv na vývoj právneho názoru prokurátora k primeranosti trestov a jeho prednesom na hlavnom pojednávaní a pri podávaní jeho odvolania. K argumentácii prokurátora odvolávajúceho sa voči výroku o náhrade škody uvádza, že zo zápisnice z hlavného pojednávania z 19.10.2021 nesporne vyplýva, že v záverečnej reči prokurátor sám uviedol, že čo sa týka uplatneného nároku na náhradu škody, ponecháva toto plne na rozhodnutí súdu. Po tom, čo okresný súd na základe predneseného návrhu prokurátora skutočne rozhodol o nároku na náhradu škody v súlade s príslušnou právnou úpravou, prokuratúra odvolaním brojí proti tomu, že ju nezaviazal na náhradu škody, hoc to prokurátor sám nenavrhol. Namietá, že argumentácia prokurátora smerujúca proti rozsudovým výrokom o nároku na náhradu škody odprezentovaná v podanom odvolaní, prehliada vykonané dokazovanie a

skutočnosť, že aj poškodený K. si mimo trestného konania už uplatnil svoje nároky na náhradu škody voči poisťovni, v ktorej mala obžalovaná uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodený K. cestou svojho opatrovníka nepodal proti výrokom o náhrade škody odvolanie, čo predstavuje jeho nesporný súhlas a stotožnenie sa s výrokom o náhrade škody vyhláseným v napadnutom rozhodnutí, obdobne jej nie je známe, aby poškodená zdravotná poisťovňa prejavila nesúhlas s príslušným výrokom okresného súdu, ktorým ju takisto odkázal s náhradou škody na civilný proces. Priame uplatňovanie priamych nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy voči poisťovni od roku 2001 doposiaľ, je najbežnejšie zaužívaná prax, ktorou sa má poskytnúť nielen uľahčenie poškodeným, aby sa dostali k uspokojeniu svojich nárokov na náhradu škody, ale aj ochrana majetku poistených, aby po tom, ako riadne platia poistenie na povinné zmluvné poistenie, neboli vystavení nebezpečenstvu núteného plnenia nárokov poškodeným. Uvedený úzus v trestnom konaní rešpektovali nielen poškodené subjekty, škodca, ale aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Prokurátorom navrhované zaviazanie na náhradu škody vo výške 50.650,- eur poškodenému K. a 39.893,60 eur poškodenej A. zdravotnej poisťovni, v rozhodnutí krajského súdu jednoznačne spôsobí ekonomickú likvidáciu jej, ako aj jej rodiny. Je rozvedená a samoživiteľka, ktorá zo svojho príjmu musí v prvom rade uhrádzať výživu a výchovu svojej nezaopatrenej dcéry, ktorá je študentkou. Je absolútne nereálne mimo akýchkoľvek majetkových možností a schopností, aby mala čo i len šancu na náhradu škody v úhrnnej výške 90.543,60 eur na základe rozhodnutia trestného súdu, čo by automaticky viedlo k exekúcii na jej majetok. Prístup prokurátora ohľadom výroku o náhrade škody tak popiera účel a zmysel povinného zmluvného poistenia. Pokiaľ prokurátor vytyka súdu prvého stupňa výroky o náhrade škody, ktoré odôvodnil tým, že dokazovanie ohľadom ich nároku na hlavnom pojednávaní by presiahlo potreby trestného konania a toto by ešte viac predžilo, zákonnosť a správnosť týchto výrokov a predmetný záver súdu prvého stupňa sám potvrdzuje, keď odvolaciemu súdu navrhuje vykonať rozsiahle dokazovanie v odvolacom konaní znaleckými posudkami, dopyčovaním znalcov, rôznymi správami atď. Prítom žiadna skutočnosť nebránila na hlavnom pojednávaní prítomnému prokurátorovi urobiť k tomu návrh na doplnenie dokazovania tak, ako tomu nebránila žiadna skutočnosť na strane poškodených, respektíve nič nebránilo prokurátorovi, ani poškodeným trvať na týchto návrhoch a navrhovať odročenie hlavného pojednávania pre účely ich vykonania. Ani prokurátor, ani opatrovník poškodeného K. žiadne návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom preukázania základu a výšky, či dôvodnosti ich nárokov ku dňu rozhodovania trestného súdu neurobili, hoci boli na to oprávnení, ba dokonca povinní pred ukončením dokazovania na hlavnom pojednávaní. Poškodená A. ZP, a.s. sa pre úplnosť na termín hlavného pojednávania nedostavila bez uvedenia dôvodu, tak ako ani poškodený K.. Nie je zákonné, aby sa prokuratúra následne snažila svoju pasivitu v konaní pred súdom prvého stupňa konvalidovať v podanom odvolaní návrhmi na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní, pokiaľ by mala byť dôsledne zachovaná zásada kontradiktórnosti a rovnosti zbraní strán konania. Uvedená námietka je o to naliehavejšia, pokiaľ sú subjekty na strane poškodených úplne spokojné a stotožnené s rozhodnutím súdu prvého stupňa o ich nárokoch na náhradu škody. Na dôvažok, poškodení o svoje nároky na náhradu škody nepišli rozhodnutím súdu, nakoľko tieto sú naďalej zachované. Na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, či si už poškodené subjekty neuplatnili nároky na náhradu škody v inom ako trestnom konaní, napríklad v civilnom konaní proti nej alebo príslušnej poisťovni, preto nie je známe, na základe čoho prokurátor uvádzal vo svojom podanom odvolaní tvrdenie o neexistencii prekážky litispendencie, či res iudicata. Nie je zákonné, ani spravodlivé, aby ju trestný súd zaväzoval na náhradu škody poškodeným, pri neúplnom zistení všetkých relevantných skutočností potrebných pre toto rozhodnutie. Záverom svojho vyjadrenia si dovoľuje uviesť, že návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, sú v rozpore so zásadou vigilanti bus iura scripta sunt, nakoľko podľa jej názoru nie je dôvod, pre ktorý by prokurátor tieto návrhy nemohol urobiť už na hlavnom pojednávaní, čo bolo procesnou povinnosťou nielen prokurátora, ale najmä poškodených, aby svojím aktívnym prístupom k otázke prerokovania nároku na náhradu škody presvedčovali súd prvého stupňa, nie až následne v rámci podaného odvolania navrhovali nápravu svojej neodôvodnenej pasivity doplnením rozsiahleho dokazovania.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2021, po zákonom poučení, urobila vyhlásenie, že je vinná, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora, obhajcu a splnomocnenkyne poškodeného prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznala k skutku, sa nevykoná a vykonajú sa iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody, prípadne ochrannom opatrení.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovanej na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len proti výroku o treste a výroku o náhrade škody, odvolací súd preskúmal len tieto odvolaním napadnuté výroky.

Konanie obžalovanej bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona. Obžalovaná tým, že inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnila skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovanej konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, keď u nej zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život a podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala. Priťažujúce okolnosti u obžalovanej nezistil žiadne. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovanej a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej i generálnej prevencie obžalovanej je potrebné ukladať trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 1 roka.

Na základe zistených osobných a majetkových pomerov obžalovanej je aj odvolací súd toho názoru, že uložený trest možno považovať za trest primeraný a spravodlivý vzhľadom na osobu páchatelky, jej pomery a možnosť jej nápravy. Je potrebné poukázať najmä na skutočnosť, že obžalovaná nemá záznam v registri trestov, ani v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že napriek tomu, že vodičské oprávnenie jej bolo udelené dňa 09.09.1993, teda takmer pred 30 rokmi, v tejto nemá záznam o priestupkoch. Z uvedených dôvodov sa krajský súd nestotožnil s odvolacími námietkami prokurátora, že obžalovanej by bolo potrebné ukladať prísnejší trest vzhľadom na porušenie dôležitých povinností a vzhľadom na závažný následok, nakoľko porušenie dôležitej povinnosti, ako aj závažný následok vo forme ťažkej ujmy na zdraví je vyjadrený už v samotnej skutkovej podstate predmetného trestného činu a v trestnej sadzbe k nej prislúchajúcej, pričom je potrebné zohľadniť, že obžalovaná, okrem skutočnosti, že v minulosti nebola súdne trestaná, ani priestupkovo postihnutá na úseku cestnej premávky, sa k spáchaniu trestného činu priznala a jeho spáchanie oľutovala.

Rovnako za správny a zákonný krajský súd považuje aj výrok súdu prvého stupňa o odkázaní poškodených s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, a to z dôvodu, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 19.10.2021 nevyplýva, aby vo vzťahu k náhrade škody bolo vykonané dokazovanie, či už čítaním znaleckých posudkov alebo listinných dôkazov, nakoľko boli čítané listinné dôkazy len vo vzťahu k trestu, a to evidenčná karta vodiča, odpis z registra trestov obžalovanej, evidencia priestupkov obžalovanej, správy o povesti a hodnotenia a lustrácie obžalovanej, s tým, že účastníci konania nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Vzhľadom na uvedené by na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného konania a predĺžilo by ho, čo vyplýva jednak z rozdielu vo výške škody stanovenej v znaleckom posudku znalca C.. X. D., G.. a v jeho doplnku č. 1, ako aj vzhľadom na výšku a rozsah spôsobenej škody, pričom nie je zrejmé, či v doplnku znaleckého posudku je len výška škody upravená oproti znaleckému posudku, alebo ide o ďalšiu škodu doplnkom znaleckého posudku vyčíslenú. Zo správy G. N. je zároveň zrejmé, že poškodení si nároky na náhradu škody vo vzťahu k tejto poisťovni uplatnili riadne a včas, pričom k ukončeniu šetrenia škodovej udalosti a posúdeniu oprávnenosti a výšky jednotlivých nárokov môže

poisťovňa pristúpiť až po predložení právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré bez akýchkoľvek povinností potvrdí jednoznačnú a úplnú zodpovednosť obžalovanej za vznik škodovej udalosti.

Vo vzťahu k odvolacej námietke prokurátora, že nič nebránilo súdu priznať nárok na náhradu škody, ktorý bol uplatnený riadne a včas a výška škody bola dostatočne preukázaná už dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní, je potrebné uviesť, že v zmysle základných zásad trestného konania a to zásady ústnosti a zásady bezprostrednosti môže súd pri rozhodnutí vychádzať iba z dôkazov pred ním vykonaných, avšak dôkazy vo vzťahu k výroku o náhrade škody, ktorým by súd zaviazal obžalovanú na náhradu škody poškodeným, pred súdom prvého stupňa vykonané neboli a odvolací súd nemohol urobiť nové rozhodnutie na podklade skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pričom doplnenie konania odvolacím súdom by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami, nakoľko vo by bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie spočívajúce vo výsluchu znalcov, príp. čítaní znaleckých posudkov, zabezpečením správ od poisťovne a pod.

Súd zároveň návrh prokurátora na doplnenie dokazovania čítaním znaleckých posudkov znalca C.. D. zamietol z dôvodu, že čítať znalecké posudky podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku je pred súdom možné len so súhlasom obžalovaného a prokurátora, pričom obžalovaná sa verejného zasadnutia pred odvolacím súdom nezúčastnila, na čítanie znaleckého posudku súdu súhlas súdu nedala a na takýto postup nepostačuje súhlas obhajcu, nakoľko ide o osobné právo obžalovanej súhlasiť alebo nesúhlasiť s čítaním znaleckých posudkov.

Na základe uvedeného považoval krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, preto odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.